

gode Følger. Man har ikke hørt Klager over, at Renten var for høj, eller at den var for lav. Der er rigtignok sagt, hvad vilde man gjøre, hvis den blev nedsat til 2 pCt.? Men hvem tænker paa det? Jeg erkjender fuldkommen, at 2 pCt. er en ubillig og urimelig lav Rentefod, ligesaa vist som 6 pCt. er for høj; derfor holde de, som ønske den gode gamle Stille tilbage, paa de 4 pCt., som ligger midt imellem begge. Man skulde heller ikke troe, at Rigsdagen kunde være bleven saa forandret, siden den vedtog Loven af 6. April 1855, at, medens den dengang holdt paa 4 pCt., den nu skulde finde det saa urimeligt at sætte denne Grændse. Dengang var det den almindelige Mening, at Grændsen maatte være 4 pCt. for faste Eiendomme; man troede dengang, at dette vilde have gavnlige Følger. At denne Rentefod nu findes saa urimelig, er alene kommet deraf, at Bevillingsveien er aabnet; det er min Overbeviisning, at siden hiin Lov kom ud, er der i eet Aar løst ligesaamange Bevillinger til en højere Rente som forhen i 10 Aar. (Nei!) Det er efter min Overbeviisning. Vi, som holde paa en mindre Rentefod, vilde gjerne følge de ærede Medlemmer, der handle i Frihedens Interessé, og vi vilde ogsaa gjerne følge den ærede 3die Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (D. Müller), naar han holder paa, at der skal være Frihed. Han vil, at Folk skulle have Lov til at tage og give, hvilken Rente de ville; ogsaa i Næringsvæsenet har han holdt paa, at Alt skulde være frit; men naar man saa kommer til visse gamle Privilegier og siger, at de skulle ogsaa ophæves, saa stemmer han imod. Den ærede 1ste Kjøbenhavnste Rigsdagsmand har samme Anstæelse som det nysnævnte Medlem, og jeg kan derfor heller ikke følge ham. Jeg maa saaledes følge den ærede Rigsdagsmand, som har indbragt dette Lovforslag, og, hvis det ikke skulde gaae igjennem, trøste mig ved denne Sag, ligesom vi have gjort ved en anden Lov, hvor vi vidste, at, om den end blev slaaet ihjel, vilde der snart fremkomme et andet Forslag, som vilde føre til det forønskede Resultat. Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Bischer) har givet et Par gode Raad til dem, der vare imod

Friheden i dette Forhold; han har meent, at, naar det var bestemt, at en Tønde Rug ikke maatte sælges over en vis Priis, saa kunde den, der vilde følge Loven og ikke give mere end denne Priis, skjøndt han ikke kunde faae den derfor, trøste sig med, naar han døde af Sult, at han døde i Lovens Navn. Han har ogsaa meent, at den, der nu blev ødelagt, fordi han ikke maatte betale højere Rente, kunde trøste sig med, at han blev ødelagt i Lovens Navn. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand selv kunde trænge til et godt Raad. Jeg sigter ikke til ham, men jeg troer kun, at, naar f. Ex. en Mand havde studeret til at være Præst, og ønskede at blive det, men han ikke blev kaldet til Præst, saa kunde man ligesaa godt sige til ham, trøst Dig, min Ven, thi Du veed jo, at Sjelesørgeren ikke lever af Brød alene.

Dviftgaard: Jeg skal blot tillade mig en kort Bemærkning. Jeg nærer den Overbeviisning, at Danmarks Grundeieendomme ere Grundlaget for Danmarks Bestaaen, og at Usikkerheden for dem vil ved en løs Rentefod der, hvor der gives fuldkomment betryggende Sikkerhed, blive større, da det sandelig ikke vil blive let at gjøre nogen fornuftig Beregning over disse Grundeieendommers Udbytte, naar man aldeles Intet veed om Rentefoden. Jeg skal derfor fuldkommen slutte mig til dem, som mene, at en bunden Rentefod er særdeles gavnlig, naturligviis nærmere bestemt i Forhold til Pantet. Jeg kan ogsaa fuldkommen slutte mig til dem, som have hentydet til den Uro og Betyrning, der rundt omkring i Landet har udtalt sig ved den omhandlede Lov. Ogsaa i min Egn har jeg seet mange Exemppler derpaa. Naar der som Modsatning dertil tales saameget om, hvorledes det er i Kjøbenhavn, og at Forholdet der er ganske anderledes, da troer jeg heller ikke, at det gaaer an saaledes at slutte fra Kjøbenhavn til det øvrige Land. Det er jo heller ikke ualmindeligt, at der findes Capitaler i Jylland; de ere anbragte i de mindre Eiendomme i Omegnen; men det har hyppigt været Tilfældet, at under den Uro, der i den seneste Tid er kommet over Folk, har man opsagt saadanne indestaaende Capitaler, fordi man kunde faae en højere